U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **N. S.,** zast. Mgr. Pavlínou Zámečníkovou, advokátkou se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,** se sídlem Olšanská 2, Praha 3, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2014, č. j. CPR-9955-3/ČJ-2014-930310-V231, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2016, č. j. 32 A 89/2014 – 43,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 19. 1. 2016, č. j. 32 A 89/2014 – 43, zamítl Krajský soud v Brně žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2014, č. j. CPR-9955-3/ČJ-2014-930310-V231, kterým žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 6. 5. 2014, č. j. KRPB-42156-47/ČJ-2014-060026-SV. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně uložil podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) žalobkyni povinnost uhradit náklady řízení ve věci správního vyhoštění ve výši 1000 Kč ve lhůtě 14 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, která však neobsahovala žádné kasační důvody dle § 103 odst. 1 s. ř. s., a nesplňovala tak podmínky řízení podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

[3] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 16. 3. 2016, č. j. 2 Azs 50/2016 - 15, stěžovatelku vyzval podle § 106 odst. 3 s. ř. s., aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení

tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, že uvede, z jakých důvodů byla podána, a tyto důvody skutkově a právně konkretizuje.

[4] Uvedené usnesení bylo zástupkyni stěžovatelky doručeno do datové schránky dne 29. 3. 2016. Poslední den stanovené měsíční lhůty pro doplnění kasační stížnosti připadl na pátek 29. 4. 2016 (§ 40 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Do tohoto data však stěžovatelka doplnění kasační stížnosti nezaslala.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že bez doplnění kasační stížnosti není možné v řízení o ní pokračovat. Kvůli absenci stížních důvodů totiž není vymezen rozsah přezkumu rozsudku krajského soudu Nejvyšším správním soudem (viz § 109 odst. 3 s. ř. s.), a tím ani hlediska, z nichž by měl být uvedený rozsudek posuzován. Stěžovatelka byla zároveň poučena, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě, a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[6] Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 16. května 2016

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu